

74. Àti Luutu, A fún un ní oḡbón àti ìmò, A sì gbà á là kúrò lówò àwọn ará ilú tí wón n ẹ̀ ẹ̀ àwọn iṣẹ ẹ̀gbìn. Dájúdájú wón jẹ ènìyàn búburú àti oníwàkiwà.

75. Àwa sì ẹ̀ ẹ̀ àánú fún un nítorí pé ó jẹ òkan nínú un àwọn ẹ̀ni rere.

76. Àti Nuuhu nàà nígbà tí ó ké pé Wá ní iṣaájú, A sì dá a lóhùn; A gba òun àti ẹbí rẹ là kúrò nínú un ipónjù tí ó tóbi.

77. A sì ẹ̀ ẹ̀ àránṣe fún un lórí àwọn tí wón pe àwọn àmii Wa níró. Dájúdájú àwọn ènìyàn búburú ni wón jẹ, nítorí nàà A tẹ gbogbo wón rí pátápátá (sínú un omi).

78. Àti Daawudu àti Sulaimaanu nígbà tí àwọn méjèjì n ẹ̀ ẹ̀ idájó nípaà ohun oḡbìn, nígbà tí àwọn àgùntàn àwọn ènìyàn ló jẹ oko nínú un rẹ, Àwa sì jẹrí sí idájó wón.

79. Àwa sì fún Sulaimaanu ní àgbóyẹ rẹ, ènikòòkan wón ni A fún ní òye àti ìmò. A sì tẹ àwọn òkè àti àwọn ẹyẹ lóri ba láti máa ẹ̀ ẹ̀ àfòmò (fún Wa). Àwa ló sì ẹ̀ ẹ̀ bẹẹ.

80. Àwa sì kó ọ bí yóò tí ẹ̀ máa ẹ̀ ẹ̀ wù irin fún yín kí ó lè dààbòbò yín lójú ogun un yín. Ẹ̀ ẹ̀ kò ní dúpẹ̀ ní?

81. (Àwa sì tẹ ẹ̀ lóri ba) fún Sulaimaanu atégùn líle tí n fẹ̀ ló pèlúu àṣẹ ẹ̀ ẹ̀ ló sí orí ilẹ̀ èyí tí A fí ibùkún sí. Àti pé Àwa mò nípaà gbogbo nńkan.

82. Àti nínú un àwọn ẹ̀sù (òmòwẹ) tí wón n wọ inú un odò fún un, wón sì tún n ẹ̀ ẹ̀ tí ó yàtò sí iyen. Àwa sì jẹ Olùṣò fún wón.

83. Àti Ayuubu nígbà tí ó ké pé Olúwaa rẹ pé: Dájúdájú inira fí ọwọ̀ kàn mí, Iwọ̀ sì ni Olóore-òfẹ̀ jùlọ̀ nínú un gbogbo olóore-òfẹ̀.

84. Nítorí nàà A sì gba àdúàà rẹ, A mú iniraa rẹ kúrò fún un, A tún fún un ní àwọn ẹbí rẹ àti irúu wón pèlúu wón ní tí àánú láti ọ̀dọ̀ Wa àti irántí fún àwọn ẹ̀rúsin-in (Wa).

وَلَوْطًا ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَسَقِينَ ﴿٧٤﴾ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾ وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ تَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا ءَاتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِيُخَصِّنْكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ﴿٨١﴾ وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾ وَيُؤَيُّوهُ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَءَاتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ ﴿٨٤﴾